

да гледа вкусовѣтъ на своитѣ везири и паши, отишелъ.

Домѣтъ на Богориди билъ украсенъ като дворецъ. За вѣнчаването дошелъ грѣцкия патриархъ съ своитѣ пѣвци. Пристигналъ и султанѣтъ съ своитѣ голѣмци: поздрави, поклони, пѣсни. За султана имало тронъ, но той не седналъ, а стоялъ правъ и гледалъ, какъ се изврѣшва християнска вѣнчавка. Тържеството било нечувано; за него приказвали всички въ султановата столица цѣла седмица.

Заслугитѣ на Стефана Богориди.

Стефанъ Богориди, макаръ да служилъ на султана и да е дружилъ съ грѣцкия патриархъ и фанариотитѣ, знаелъ, че е бѣлгаринъ и твѣрде много помагалъ на бѣлгаритѣ, както котленци, така и отъ другитѣ мѣста. Въ Цариградъ бѣлгаритѣ постоянно се допитвали до него и молили да ги подпомага и защищава, когато се намирали въ нужда отъ турци и фанариоти. Богориди билъ милостивъ и помагалъ на всички. Той подѣржалъ за учение Раковски, Гаврила Крѣстевичъ, помагалъ на Александра Екзархъ, на учителя Райно Поповичъ въ Карлово и на много други.

Въ борбата си съ фанариотитѣ въ Цариградъ бѣлгаритѣ постоянно го викали на помощъ. Турцитѣ правили всичко, каквото казалъ догориди. Богориди спасилъ много бѣлгари, обвинени въ вѣстание; той отѣрвалъ нѣкои отъ бесило по клевета, освободилъ отъ заточение Неофита Бозвели и Илариона; изваждалъ отъ затвора бедни, които не можели да платятъ дълговетѣ си и т. н.

Бѣлгаритѣ поискали да иматъ въ Цариградъ църква, въ която да се молятъ по своя езикъ. Гѣрцитѣ не позволявали. Намѣсилъ се Богориди, подарилъ свое мѣсто и издействувалъ предъ грѣцкия патриархъ не само да позволи да се построи храмъ, но и да рѣкоположи